

DOKOJ VÁM!

MĚSÍČNÍK UNIČOVSKÉ, RENOTSKÉ A MEDLOVSKÉ FARNOSTI

Červenec 2017 Ročník 13 Číslo 7

Myšlenky na měsíc červenec

ANNA BISSIOVÁ

VŠEMOCNÉ EMOCE JAK POZNAT A ZVLÁDAT VLASTNÍ EMOCE

Vydalo nakladatelství Paulínky 2014

1. Pravá radost pramení z toho, že člověk ztrácí a rozdává se.

2. Jak vypadá tvůj vnitřní svět? Je pustý a prázdný, nebo obydlený tváření, na kterých ti záleží?

3. Můžeme být skutečně otroky svých emocí, ale také jejich pány, protože jsme schopni poznávat je, pojmenovávat a vhodně s nimi nakládat.

4. Radost je prostředím, v němž se rodí a roste láska. Ta láska, kterou přijímáme, i ta, kterou dáváme.

5. Kolik času věnuješ denně „pohledu do sebe“?

6. Člověk je stvořený k tomu, aby hledal a směřoval k něčemu, co ho přesahuje.

7. Jsme stvořeni pro Boha a naše srdce je nepokojné, dokud nespočine v Bohu.

8. Zralost spočívá v rozhodování o tom, jak naložíme se svými emocemi, a v schopnosti uskutečňovat naše rozhodnutí.

9. Jsi vnímavý ke zdravému neklidu, který tě pobízí k tomu, aby ses nespokojil s průměrností, ale hledal smysl života?

10. Hodnota lidské osoby je dána již tím, že člověk existuje.

11. Bez druhých nelze žít. Znamená to ale, že nelze žít bez zápasu s druhými.

12. Kdo otevře své ruce, vidí, jak k němu plynou nečekané síly. Čím více se ochuzuje, tím více narůstá jeho bohatství.

13. Prožíváš-li zklamání, kladeš si někdy otázku, co děláš pro změnu svého života a jak se stavíš ke skutečným, které nelze změnit?

14. Lékem na prázdno není snazší život, nýbrž více námahy.

15. Smích je projevem nadhledu. Představuje schopnost poodstoupit od sebe samého a nedělat drama ze své zranitelnosti.

16. Jsme stvořeni proto, abychom milovali.

17. Radost nikdy není cílem, ale vždy pouze účinkem. Radost není produktem našich skutků, nýbrž darem, který pramení z lásky.

18. Každý z nás je plně zodpovědný za svou osobnost i za svůj vnitřní svět.

DOKOJ VÁM!

19. Naším domovem není místo, kde bydlíme, nýbrž místo, kde milujeme a jsem milováni.

20. Člověk, který zdržuje dar, uvězuje sám sebe.

21. Kdo chce zachránit svůj život, musí ho darovat. Jen tak zakusí radost, která je trvalá, neboť se raduje ze štěstí milovaných osob.

22. Člověk nemůže uniknout před Božím pohledem, a když se snaží před ním skrýt, skrývá se před sebou samým.

23. Ať má člověk jakýkoliv úspěch, ať si jakkoliv užívá, ať jsou jeho moc a výsledky jakkoliv velkolepé a ohromné, jeho život nikam nevede, dokud nezaslechne Boží hlas, který ho hledá.

24. Nemůžeme se označovat za bratry a sestry a zároveň prožívat vztahy, v nichž převládá agresivita.

25. Schopnost zříkat se je jedním ze základních kritérií hodnocení zralosti osoby a její schopnosti zvládat svůj emoční svět.

26. Nestačí jen věci pochopit a pojmenovat. Musíme se rozhodnout, co

uděláme s tím, co prožíváme.

27. Nemůžeme být plně lidmi, jestliže nenasloucháme svému nitru.

28. K tomu, abychom dovedli regulovat moc emocí, je především nezbytné získat si od nich odstup a podrobit je rozumovému hodnocení.

29. Pouze z lásky k sobě samým, k druhým a k Bohu je možné překročit svou vlastní zkušenost a překonávat zranění, urážky, zármutek a těžkosti.

30. Rozpoznat, vyslovit, přijmout druhého, převzít zodpovědnost - toto je cesta k uzdravení, která člověku pomáhá nejen přijmout zranění, a prožívat je také jako dar a příležitost k růstu.

31. Pouze ten, kdo se umí stát zranitelným, dokáže být nablízku druhým a ošetřovat jejich rány.

Myšlenky byly sestaveny v Pastoračním domě Velehrad v Itálii ve spolupráci s Arcibiskupským gymnáziem v Kroměříži.

Blahopřání

*Vše dobré od Pána a ochranu Panny Marie
přejeme všem, kdo v měsíci červenci
slaví své narozeniny nebo jmeniny.*

*Mše svatá za červencové oslavence bude sloužena
v neděli 16.7.2017 v 8.00 hod.*

ve farním kostele Nanebevzetí Panny Marie v Uničově.

6. července - sv. Marie Goretti

S LÁSKOU K BOHU JE SPOJEN I POSTOJ K DESATERU

Narodila se 16. 10. 1890 do velmi chudé rodiny v Corinaldo. Říkali jí Marieta a když křtěná byla Marie. Po čtyřech letech se všichni přestěhovali do Paliene, kde otec pronajal kousek půdy. Tam Marietě ke dvěma starším sourozencům přibyli dva další a rodiče se pak nechali zlákat nabídkou práce na odvodňování Pontinských močálů. Celková rozloha těchto močálů je 350 km². Při vystěhování se do Ferriere, poblíž města Nettunu se k nim připojil rolník Serenelli se synem Alessandrem.

V 10 letech Marietě zemřel otec na malárii z močálů se zánětem mozkových blan a pro chudobu nemohly děti chodit do školy. Růženec se pro ně stal důležitou modlitbou a pomáhal jim snášet různé obtíže. Gorettiovy děti byly vychovávány zásadou: "Nejprve Bohu a potom to ostatní."

St. Maria Goretti

Matka Anssuta Goreti vedle starosti o vlastní domácnost se na žádost hraběte Anttilia Mazzoleniho starala i o oba Serenelliovy a ještě pokračovala v práci po otci. Domácí práce a vaření ležely proto z velké části na Marietě, která při nich pečovala i o sourozence a prala a zašívala i Serenelliovým. Kdykoliv šla na trh v Nettunu, zašla také do kostela k svatostánku, Pánu Ježíši otvírala své srdce a zároveň mu naslouchala. Paně Marii tam před jejím obrazem svěřovala

všechny starosti své i mamčininy. Mluvila s ní i o tom, jak děti poslouchají nebo zlobí a o Alessandroví a jeho surovosti. Svěřila jí také touhu jít k 1. sv. přijímání, ač nemá závoj, šaty ani botky.

Její třetím nejmilejším místem bylo Conche, protože tam byl hrob tatínka. Klekávala před zamčenými dveřmi a posílala mu na hrob své pozdravy. Za tatínka obětovala drobné nepříjemnosti svého života, aby byl co nejdříve ve světě nebeského Otce. Částečně znala bolest touhy po Bohu, protože ji prožívala, toužíc po sv. přijímání.

Marieta vyrůstala ve společnosti Alessandra, kterému musela sloužit, aby její matka mohla dál chodit na pole. Alessandro ji stále více komandoval a poroučel jí jako své služce. S vášnivým zábleskem v očích jí nejednou řekl. "Líbíš se mi. Budu tvým milým!"

První svaté přijímání obětovala za tatínka a Ježíši slibovala: "Chci raději zemřít než hřešit."

Jednou jí Alessandro poručil jít si k němu pro jeho prádlo. Od maminky věděla, že jí poroučet může. Ale když jí poručil, aby ho měla ráda, odpověděla mu: "Mít rád je něco docela jiného, co chceš ty je hřích! Neopovaž se mě dotknout!" "Teď budeš moje!" - zasyčel. "Nikdy, je to hřích, Pán Bůh to zakazuje." - s těmi slovy se jí ještě podařilo utéci. Za sebou slyšela hrozbu: "Povíš-li to mamince, zabiji tě!" Marieta se otrásla při pomýšlení, že ji opravdu zabije, když mu nevyhoví. Večer se jeho otec bezdůvodně na její maminku hrubě osopil a vznikla hádka. Marieta nechtěla ničím mamince přidělat starost, také se styděla a nevěděla jak by jí to řekla.

Alessandro si druhého dne pořídil bodlo 23 cm dlouhé, které si přibrousil s rozhodnutím, že ho použije na Marietu. On i jeho otec byli stále více panovační a zlí. Marieta často plakala a sloužila se strachem a hrůzou. Maminka nevěděla, proč má Marieta v očích strach, když má zůstat o samotě. Z poslušnosti šla další den do Alessandrova pokoje pro košili, kterou mu měla zašít a rychle s ní seběhla za malou Terezkou. Pak se vrátil Alessandro a když s ním nechtěla jít, odtrhl jí ruku od zábradlí a vlekl chodbou. Řval na ni: "Tak chceš nebo nechceš!" "Je to hřích, Bůh to nechce. Přijdeš do pekla!" odpověděla dívka a bránila se ze všech sil. Protože výhrůžky zabitím nepomohly, tak jí zacpal ústa a 14x do ní bodl. Osm bodných ran zasadil do podbřišku a šest do zad. Po 14 ranách myslel, že je už mrtvá.

Těžce zraněnou Marietu dali na nosítka a dopravili ji do nemocnice milosrdných bratří v Nettunu. Operována byla při vědomí, protože by její srdce narkózu nevydrželo. Mnoho vytrpěla již při cestě, pak při čištění a šití hlubokých ran. Díky byly zasaženy plíce, okolí srdce a pořezány vnitřnosti. V hrozných bolestech se modlila: "Všechno pro tebe Pane Ježíši". Trpěla žízní a nesměla dostat napít.

Pan děkan ji vyzpovídal ještě před operací a ráno donesl svaté přijímání - druhé a zároveň poslední v životě. Na jeho dotaz ohledně vraha mu bez váhání odpověděla: "Ano, z lásky k Ježíši mu odpouštím z celého srdce a v nebi ho chci mít u sebe." Po přijímání ještě vstoupila do mariánské družiny a zemřela o svátku Nejdražší Krve Páně. Bylo jí 11 let, 8 měsíců a 20 dní.

Za blahoslavenou byla prohlášena 27. 4. 1947 a kanonizována 25. 6. 1950, obě oslavy zažila ještě její matka Anssuta. Vrah Alexandr strávil ve vězení s nucenou prací 26 let. Za dobré chování byl propuštěn o 4 roky dříve než znel původní rozsudek. Ještě ve vězení prý měl vidění Mariety v bílém šatě v zahradě plné bílých květů a lilí. Pobízela ho, aby je trhal. Květy se mu v náručí měnily v malé plamínky. Serenelli později řekl: "Chtěla mi říci, že žije." Úplně se změnil a litoval svého strašného činu. Po propuštění vstoupil jako laický bratr do kapucínského řádu.

převzato z internetových zdrojů

Co čeká naše farnosti v měsíci červenci

28.6.2017 v 9.00 hod. (středa)	Uničov	Návštěva nemocných - skupina I.
28.6.2017 v 17.30 hod. (středa)	DPS Medlov	Mše svatá
29.6.2017 v 9.00 hod. (čtvrtek)	Uničov	Návštěva nemocných - skupina II.
1.7.2017 v 15.30 hod. (sobota)	Uničov	Mariánská pobožnost
2.7.2017 v 8.00 hod. (neděle)	Uničov	Mše svatá
2.7.2017 v 9.30 hod. (neděle)	Renoty	Mše svatá
2.7.2017 v 11.00 hod. (neděle)	Medlov	Hodová mše svatá ke cti sv. Petra a Pavla
2.7.2017 v 18.00 hod. (neděle)	Uničov	Adorace doprovázená rytmickými písněmi
5.7.2017 v 8.00 hod. (středa)	Uničov	Slavnost sv. Cyrila a Metoděje
5.7.2017 v 11.00 hod. (středa)	Želechovice	Hodová mše svatá ke cti sv. Cyrila a Metoděje
7.7.2017 v 8.00 hod. (pátek)	Medlov	Mše svatá a návštěva nemocných
13.7.2017 ve 14.00 hod. (čtvrtek)	DPS Dolní Sukolom	Mše svatá
16.7.2017 v 8.00 hod. (neděle)	Uničov	Mše svatá za oslavence v měsíci červenci, sbírka při mši svaté je určena na opravu obvodové stěny fary
16.7.2017 v 9.30 hod. (neděle)	Medlov	Sbírka při mši svaté je určena na opravu věže kostela
16.7.2017 v 11.00 hod. (neděle)	Renoty	Sbírka při mši svaté je určena na potřeby farnosti
25.7.2017 8.00 -18.00 hod. (úterý)	Uničov	Adorační den farnosti
27.7.2017 v 16.00 hod. (čtvrtek)	Uničov	Modlitby matek

Změna programu vyhrazena !!!

Centrum pro rodinu děkanátu Šternberk pořádá:**V Uničově**

4.7.2017 (úterý)	♦ Modlitby otců na faře v Uničově od 19.00 hod.
18.7.2017 (úterý)	♦ Modlitby otců na faře v Uničově od 19.00 hod.
25.7.2017 (úterý)	♦ Modlitby matek pro zaměstnané ženy na faře v Uničově od 19.00 hod.

V Medlově

19.7.2017 (středa)	♦ Setkání seniorů na na faře v Medlově a Modlitby matek – skupina 2, od 9.30 do 11.00 hod.
-----------------------	--

Vzpomínka na P. Maxe Jarosche

1. července by se dožil 86 let P. Max Jarosch. Působil v naší farnosti 28 let.

Do Uničova se přistěhoval v r. 1974 a na podzim roku 2002 kvůli zdravotním potížím odchází na odpočinek do rodných Kravař.

Za dobu své působnosti vykonal veliké dílo na opravě zdejšího kostela i na opravách kostelů a kapliček v ostatních svých farnostech. Jako vystudovaný stavitel uplatnil své znalosti na zdejším zchátralém kostele. Říkával, že Pán Bůh vedl jeho kroky právě sem, kde ho potřeboval. I fara potřebovala nutnou opravu. Vlhké zdi, plíseň, což ke zdraví nepřidá, zvláště když pan farář měl potíže s dechem.

Co to bylo náročné práce a starostí se sháněním různých povolení, řemeslníků a peněz, kterých bylo třeba nejvíce. Ať už to byla střecha, fasáda kostela i fary, dlažba, opravy a výměna dláží v lavicích, dřevá okna, kterými táhla zima a vše ostatní, o čem nejvíce věděl sám.

Měl před sebou náročný úkol, ale nevzdal se. S Boží pomocí a s několika obětavými lidmi se dal do práce. Neúnavně sháněl vše potřebné, i když se vždy nesetkal s pochopením a vstřícností. Nevzdával se a jak sám říkal: „Dveřmi mne vyhodili a oknem jsem se vrátil, dokud jsem nedostal potřebné povolení.“

Farníci nevěřičně přihlíželi k jeho plánům a pokládali je za neskutečný sen. Často býval vyčerpaný, unavený, když po mši svaté odpočíval v sakristii. Zdravotní sestra p. Urbánková a nejbližší sousedka p. Kozáková byly vždy nablízku, když potřeboval pomoc. I další ochotní lidé přispívali svou pomocí a modlitbami. Panna Maria, patronka našeho chrámu pomáhala svými přímlyvami u trůnu Božího.

Práce zdárně pokračovaly a hlavně bez úrazu. S údivem jsme hleděli na pokrývače, jak v té výšce pracovali. I ostatní muži s elánem na lešení otloukali omítky. Po namáhavé práci zazářil kostel v plné kráse do celého okolí. Pan farář Max byl šťastný a my farníci s ním. Veliké dílo se s Boží pomocí podařilo dokončit.

Nesložil však ruce do klína a nechal zhotovit bronzovou sochu sv. Jana Sarkandra, která zdobí parčík u kostela. Zakrátko po jejím umístění a posvěcení strhla vichřice sochu a poškodila ji. Pan farář Max už se tehdy stěhoval do Kravař, ale dříve ještě nechal sochu opravit. Připomíná všem sv. Jana Sarkandra a jeho působení v naší farnosti.

Velké Pán Bůh zaplať, pane faráři, za všechno, co jste vykonali! Děkujeme za Vaše duchovní vedení, ze náš krásný kostel, který je ozdobou města. I když tu s námi už nejste, jsou tu Vaše stopy a podobizna ve vitráži kostela, kde s kardinálem P. Joachimem Meixnerem, který byl Vaším pomocníkem, se nám připomínáte. Začal jste i s restaurováním oltáře a tím pak pokračoval Váš nástupce o. děkan Josef Janek, který i další oltář nechal opravit. Díky za všechno!

jménem vděčných farníků Anna Svobodová

Římskokatolická farnost Uničov pořádá

Dětské odpoledne na závěr školního roku

v pondělí 26. června 2017

- ♦ Zahájení mši svatou v 17.00 hod. v kostele Nanebevzetí Panny Marie, při níž bude rozdáváno vysvědčení z náboženství

- ♦ Po mši svaté budou následovat soutěže pro děti na farní zahradě na téma: **Bible hrou**

- ♦ Na závěr bude možnost posedět u táboráku a opéct si kabanos z vlastních zásob. Všichni jste srdečně zváni!

„Hra je jeden z nejefektivnějších způsobů, jak zjednodušit život. Přesně to jsme dělali jako děti, ale v dospělosti jsme si hrát zapomněli.“

Albert Einstein

Pozvánka

Římskokatolická farnost Medlov, OÚ Medlov a MO KDU-ČSL Medlov
zvou na

Medlovské hody ke cti svatého Petra a Pavla

V neděli 2.7.2017

Mše svatá v 11.00 hod.

≈ Ve 14.00 hod. začne na farmím dvoře pohádka pro děti divadélka „S radostí“ ze Zábřehu

≈ Od 15.00 hod. bude hrát cimbálová muzika OKYBAČA z Lipníku nad Bečvou

≈ Drobné občerstvení zajištěno

Pozvánka

Římskokatolická farnost Uničov
zve na

**Hodovou mši svatou
ke cti sv. Cyrila a Metoděje**

**Středa 5. 7. 2017
v 11.00 hod.**

**Kaple sv. Cyrila a Metoděje
v Želechovicích**

Kapličky

V době mého dětství a mládí, se po celém městě, nacházelo velké množství kapliček. Nejbližší byla na začátku třešňové aleje. Kaplička stála mezi dvěma lípami, a protože hned za rohem byla škola, mnoho dětí kolem kapličky denně chodilo. Kaplička byla také svědkem našich dětských her.

Na jednu z kapliček jsem se mohla dívat z okna podkrovní domu, které vedlo do dvora. Večer, při západu slunce, byl na kapličku úchvatný pohled. Kaplička „zářila“ ve spojení s přírodou, kterou stvořil Bůh. Kdo z lidí by tohle dokázal? Nebylo možné nezpomenout na Karafiátova slova z „Broučků“: „V podvečer Tvá čeládka....“

Další kapličky byly ve městě, u kterých se o „Božím Těle“ zastavoval průvod s družičkami, které pilně rozhazovaly z košíčků natrhané pivoňky. Pan farář šel pod baldachýnem s monstrancí. Vítězství dobyla víra kříže, a cesty Páně zvesťovaly radost a slávu v téhle pobožnosti. Časem mnoho kapliček zaniklo, ale v mých vzpomínkách „žijí“ stále.

Dana Lukasová

Vtipy

V jedné farnosti pravidelně kostelník upíjí v sakristii mešní víno. Farář dostane jednak podezření, jednak (jak už to v mnohých farnostech bývá) anonymní udání od věrných duší. A tak se jednoho dne schová v sakristii za obraz Ježíše a čeká, co se bude dít. Cvakne klika a už je tu kostelník. Otevře skříňku, vytáhne láhev, pohledem se ujistí, že je v sakristii sám a otočí se k obrazu Panny Marie. "Panno Maria, že si můžu dát alespoň trošku? Jestli ne, tak to řekni." Jelikož obraz nic neříká, kostelník již pozvedá toužebně láhev - když tu se za jeho zády ozve: "Nech to víno na pokoji!" Kostelník se otočí k obrazu Ježíše a odsekne: "Tebe jsem se, Ježíši, na nic neptal!"

"Vy máte možnost poslouchat vynikající teology, to je pro vás snadné věřit. Děkujte Bohu za to!" "Ano, děkuji Bohu za to, že ještě věřím, i když jsem slyšel mluvit tolik různých teologů."

Pro děti**ÚKOL PRO DVA BRATRY**

V 9. století byl na našem území státní útvar, kterému říkáme Velká Morava. Ten vypravil poselstvo k byzantskému císaři Michalovi III. se žádostí, aby vyslal na Moravu misionáře mluvící slovanským jazykem. Císař vybral pro tento úkol dva bratry ze Soluně - Konstantina a Metoděje. Byli velice schopní a v minulosti už se několikrát osvědčili.

Vyslání Konstantina a Metoděje na Velkou Moravu znázornili dva malíři jedné malířské školy. Najdeš mezi obrazy deset rozdílů?

Jednoměsíčník POKOJ VÁM! vydává Římskokatolická farnost Uničov. Neprodejné! Určeno pro vnitřní potřebu farnosti. Své příspěvky posílejte do 20. dne měsíce psanou formou, elektronickou poštou. Nevyžádané příspěvky se nevracejí. Redakční rada: P. Mgr. Svatopluk Pavlica, farář; Ing. Soňa Šlosarová; Jana Šlosarová. Římskokatolická farnost Uničov, Kostelní nám. 153, 783 91 Uničov, tel. 737 213 468. E-mail: faunicov@ado.cz, www.farnostunicov.cz